

2) I tilfælde, hvor et selskab, som er stiftet efter lovgivningen i en medlemsstat, på hvis område det har sit vedtægtsmæssige hjemsted, gør brug af sin etableringsfrihed i en anden medlemsstat, pålægger artikel 43 EF og 48 EF den sidstnævnte medlemsstat at anerkende den retsevne og dermed den partsevne, selskabet har i henhold til retten i den stat, hvori det er stiftet.

(¹) EFT C 233 af 12.8.2000.

DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 14. november 2002

i sag C-251/00, *Ilumitrónica — Iluminação e Electrónica L.^{da} mod Chefe da Divisão de Procedimentos Aduaneiros e Fiscais/Direcção das Alfândegas de Lisboa* (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Tributário de Primeira Instância de Lisboa) (¹)

(»Associeringsaftalen EØF/Tyrkiet — import af fjernsyn med oprindelse i Tyrkiet — bestemmelse af debitor for toldskyld — efteropkrævning af told«)

(2002/C 323/14)

(Processprog: portugisisk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-251/00, angående en anmodning, som Tribunal Tributário de Primeira Instância de Lisboa (Portugal) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, *Ilumitrónica — Iluminação e Electrónica L.^{da} mod Chefe da Divisão de Procedimentos Aduaneiros e Fiscais/Direcção das Alfândegas de Lisboa*, procesdeltager: Ministério Público, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302, s. 1) og gyldigheden af en kommissionsbeslutning, har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, M. Wathelet, og dommerne C.W.A. Timmermans, A. La Pergola, P. Jann (refererende dommer) og S. von Bahr; generaladvokat: J. Mischo; justitssekretær: ekspeditionssekretær L. Hewlett, den 14. november 2002 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Artikel 5, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 1697/79 af 24. juli 1979 om efteropkrævning af import- og eksportafgifter, der ikke er opkrævet hos debitor for varer, der er angivet til en toldprocedure, som medfører en forpligtelse til at betale sådanne afgifter, skal fortolkes således:

— Ved afgørelsen af, om der foreligger »en fejl, som de kompetente myndigheder selv har begået«, skal der tages hensyn til den adfærd, der er udvist ikke blot af den toldmyndighed, som har udstedt det bevisdokument, der berettiger til anvendelse af en præferenceordning, men også af de centrale toldmyndigheder.

— Ved afgørelsen af, om der er begået en sådan fejl, indgår som et element, at eksportlandets myndigheder systematisk har udstedt attester, der berettiger til anvendelse af en præferenceordning i forbindelse med en associeringsaftale, selv om myndighederne for det første burde have vidst, at der i eksportlandet fandtes en politik til eksportfremme, som indebar, at der toldfrit blev indført komponenter med oprindelse i tredjelande, som skulle indgå i varer, der var bestemt til eksport til Fællesskabet, og for det andet burde have vidst, at der i eksportlandet ikke fandtes bestemmelser, der gjorde det muligt at opkræve den udligningsafgift, som påhvilede de varer, der var omfattet af præferenceordningen for eksport til Fællesskabet.

— Ved afgørelsen af, om debitor ikke med rimelighed kunne forventes at have opdaget en sådan fejl, indgår som et element den omstændighed, at visse af associeringsordningens bestemmelser ikke var blevet offentliggjort i De Europæiske Fællesskabers Tidende, og at de nævnte bestemmelser ikke var blevet gennemført, eller ikke var blevet korrekt gennemført, i eksportlandet i mere end 20 år.

2) Den adfærd, der er udvist af eksportlandets myndigheder, er uden betydning for afgørelsen af, hvem der er debitor for toldskyld, og dermed for importlandets myndigheds mulighed for at foretage en efteropkrævning af det skyldige afgiftsbeløb.

3) En medlemsstats toldmyndigheder, der handler efter henstilling fra Kommissionen, er ikke i henhold til artikel 22 og 25 i aftalen om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet forpligtet til at anvende den heri fastsatte procedure, inden de foretager en efteropkrævning af importafgiften.

(¹) EFT C 233 af 12.8.2000.